

Η ΟΡΕΙΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Μία μεταστροφή του Κέντρου υπέρ της ύπαιθρου είχε σημειωθεί ήδη κατά τα τελευταία χρόνια. Έκδηλα τα σημεία της μεταστροφής και το μέλλον έδειχνε ότι έστω και άργα, έστω και καθυστερημένα οι Κυβερνώντες καταλάβαιναν, ότι αυτό το υπό το έθνικον συμφέρον επέβαλε την προσοχήν της ύπαιθρου. "Ανοιξε μία μέγιστη πλέων και ο πύο καθυστερημένος χωρικός και με το δίκιο του ζητά να γίνη και αυτός κοινωνός των αγαθών του συγχρόνου πολιτισμού. Ο άνεμος της αστείφλης, και τελευταία ο άνεμος της μεταναστεύσεως οφείλεται να πολλούς και έχει. Προσπάθεισε η Πολιτεία κατά το παρελθόν με ένα πρόγραμμα όρεινής οικονομίας, να ένισχύση την ύπαιθρον, να βοηθήση οικονομικούς τούς άγρότας διά τή άξίοποίησιν των κτημάτων των. Έν'σχυσεν επίσης και τας κοινωνίας και έτσι στο χωριό παρετρείτο μία κίνηση η όποις και του παρόντος τα προβλήματα κατά κάποιον τρόπον έλαβεν το μικρό έστω ήμερησίον αλλά και μελλοντικόν προϋπόθεσις νομίην και κάπως ύποφερτής ζωής δημιουργούσε εις τούς άγρότας τής ύπαιθρου.

Κατ' αυτόν τόν τρόπον ό δεσμός των άγρότων τής ύπαιθρου με την μητέρα γή, το χωριό έγινετο μεγαλύτερος, διότι η δημιουργία και η άξίοποιήσις τής περιουσίας, του δημιουργούσε εύμενές προϋποθέσεις

αφαιρώντης. Ἐδειχνε καὶ τὸ Κράτος ὅτι θετικά καὶ ἀποτελεσματικά καταπολεμοῖσε τὴν ἀστυφιλίαν καὶ ἀναχαίτουσε τὸ κύμα τῆς μετόπισθεν αὐτῆς. Ἐπρόβλεψε τὴν ἐρήφωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ χωριοῦ πού σήμερα προχρεῖται καὶ θὰ πρέπει νὰ μὴ ἐμβάλῃ σὲ ἀνησυχία διὰ τὴν αὔριον.

Ἐγίνοντο λοιπὸν τὰ ἔργα αὐτὰ καὶ εἴχαμε τὴν διαρροή. Τώρα, ὅπως πληροφοροῦμεθα, σοφοὶ ἐγκέφαλοι τῶν Ἀθηνῶν μὴ ἔχοντες τὴν δύναμιν νὰ ἴδουν μακρότερα, σκέπτονται νὰ καταγρήσουσι τὰς πιστώσεις αὐτῆς.

Αὐτὸ κατὰ τὴν γνώμην μας ὄχι μόνον δὲν θὰ πρέπει νὰ συντελεσθῇ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀυξηθῇ διότι εἶναι ἓνας θετικὸς καὶ ἀποτελεσματικὸς φρασμὸς κατὰ τῆς ἀστυφιλίας καὶ τῆς μεταστροφῆς αὐτῆς.

Θὰ πρέπει νὰ σκεφθῇ τὸ Κράτος ὅτι καὶ τὰ ἄλλα πολλὰ ἔργα πού κάμνιμι δὲν προκρίναι νὰ ἀποδώσουν, διότι ὅταν αὐτὰ θὰ ὀλοκληρωθῶσι καὶ θὰ ἀποδοῦν, δὲν θὰ ὑπάρκουν χεῖρι στὴν ὑπαίθερ γιὰ νὰ τὰ καλὴ λιγερῶσιν.

Συνεπῶς ΟΧΙ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ τοῦ προγράμματος ὀρενῆς, οἰκονομίας ἀλλὰ αὐξάνεις διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει αὐτὸ θὰ ἀποτελέσῃ χαριστικήν βολήν κατὰ τῆς ὑπαίθερ καὶ τὸ τοιζόμεν καὶ ὥς φιλοι τῆς Κυβερνήσεως.

«ΘΕΣΠΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ»

Ἀπὸ τὰ γεγονόνα τῆς ζωῆς

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΤΙΜΟΡΙΑ

Διμυωγήθηρκε τελευταία κά-
πως θάμβος στήν πόλη μας, ἀ-
πὸ τὴν τιμωρία τῶν παρεστεινέ-
των διὰ τὸν σκληρὸν κανόνον
μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου. Καὶ ὁ
τύπος ἀσοληθούμε, ἑλασρὰ, ζή-
τῶντας ἐν συμπερασματὶ τὴν ἐ-
πικειμένη. Συνασθηματικοὶ λόγῳ
καὶ σὲ μῆς ὑπαγορεύουν νὰ συλ-
φωνήσουμε ἐν μέσῳ μόν. ν.
Ὁλον θέμα ἀνάγεται εἰς τὴν πει-
ραχίαν γιὰ τὴν ὁποίαν καὶ θὰ
ἀσοληθούμε, πιστεύοντας ὅτι δε-
χνόμε ἐνάν ὁδὸν δόμον εἰς τὴν
μαθητῶσαν νεολαίαν, ἡ ὁποί-
α σήμερ. ν. διαφορετικὰ ἀντικρού-
σῃ πρόφασιν. Στὴ σήμερ. ν. ἡ
παρὰ τοῦ παρρησιόφειτα μὴ ἀπαρ-
θεα καὶ μὴ διαρκῆ ἐξέλιξις ἐ-
κτελεστέα τομῆς, ἡ κατὰ τὴν
αὐτὴ εἶναι ἐπόμενον νὰ ἔχη τὴν
ἀναλόγων ἐπιδόσεις τῆς καὶ ἐν
τὴν ἀγωγὴν. Στὰ σήμερ. ν. παρ-
διὰ τὸ φαινόμενον εἰς ἀπαρθε-
εἶναι ἀνιπαρθε. Ἡ κινητικὴ
ἡ ὁποία ἀπτελεῖ τὸ κύριον χαρ-
κτηριστικὸν γνώρισμα τῆς παι-
δὸς ἡλικίας ἀπὸ τῆς μὴ μελ-
καὶ οἱ ἐπιδόσεις τῆς κοινωνίας
ἀπὸ τὴν ἄλλῃ ἔχ. ν. σὴν συν-
περὰ νὰ παρ. ν. ἔχεται μεγαλ. ἔ-
α ἀταξία στήν σχολικὴ ζωὴ.
Εἰνόμενον λοιπὸν ὅτι σήμερ. ν.
θηρηται καὶ δασκάλῳ πρέπει νὰ
καταβόλον μεγαλ. ἔχεται παρ. ἔ-
θεταν τόσ. ν. διὰ τὴν διατ. ἔ-
τῆς πειθαρχίας ὅσον καὶ δὲ τὴν
ἀσολητὴν τῆς νεολαίας εἰς τὴν
μελ. ἔχεται ἀσολητὴν τῆς πειθαρχίας
εἰς τὴν σχολικὴν ζωὴν.

Ἡ πειθαρχία, ἡ ὁποία ἡ καὶ
σ. ἔχεται πρὸς τὴν νόμον, τοῦ
θεσμοῦ καὶ τοῦ σχολικοῦ ἐ-
νόμου εἶναι μὴ καὶ νικ. ἔ-
κατὰ τὴν κατὰ τὴν κατὰ τὴν
πρὸς ὅντι, ἐνὶ ἡ ἀναρχία καὶ
ἀναρχία εἶναι ἀντιπρόσθετα ἐκφ-
λισμὸν.

Ὁ Περὶν ἔλεγε «Ἰσχυροὶ ἐ-
μεθα, ὅταν ἔχομε τὴν δόμον
ἀνταρθετὴν κατὰ τὴν φροσ.

Τὸ σὺ λείω θμελιώνει τὴν ζωὴν
τοῦ πᾶντος σὲ ψυχολογικὰς καὶ
παθολογικὰς βάσεις. Τοὺς νῦν
μὲν καὶ τοὺς παρόντας τοῦ σχο-
λεῖν ἔσιν ὡς ἀπληροὶ καὶ ἂν εἴναι
—παρὰ μὲν ἀπὸ θανάτου— πρέπει
τοὺς τρυφῶν ἀ μαθητὰν μὲ θρη-
σκευτικὴν εὐλάβειαν. Διότι τότε μὲν
τὸν τὸ σχολεῖν, δύναται ν' ἀπο-
τελέσῃ μὲν σταθερὰ καὶ ἰσχυρὰ ἀφ' ἑ-
αυτοῦ διὰ τῆς ἰδίας τῆς μα-
θητῆς, τὴν πλειεῖαν καὶ τὸ Ἑ-
θνος.

Τὰ ἀγαθὰ τῆς πειθαρχίας ὅλο-
ν τὰ ἐξήντησαν, οἱ Ἀριστοτέλης ἔλεγεν
«Ἡ πειθαρχία μήτηρ πάσης εὐ-
τυχίας εἰς τὸν κόσμον». Ἄλλοι
καὶ οἱ Δημόκριτος οἱ Βασίλειος τῆς
Σπάρτης ἐξόριστος ὢν εἰς τὴν ἀ-
λὴν τοῦ Ξέρξου ἔλεγεν περὶ αὐ-
τῆς. «Ἡ Ἑλλάς εἶναι πανόχρως
καὶ ἀδοξοῦντος ἐπειδὴ εἰ πολὺτα
τῆς ἔχουν ἐπάνω ἑαυτὴν τὴν πει-
θαρχίαν ὡς μέγα ἀγαθόν.

Μέγα λοιπὸν ἀγαθὸν ἡ πειθα-
ρχία, ἡ ἀπορία εἰς τὸ σχολεῖν ἀπ-
τελεῖται ἀ καὶ τὸ ὅτι τῆς βίης σχ-
λικῆς ἀπ' ὁδός. Ὡς παρὰ τὴν ἐπ' αὐ-
τοῦ βαλλομένην ἔσθιν. Πότε σὺ γὰρ
πορεύσῃς τοῦ γινόντων καὶ κατὰ
λήξιν εἰς τὴν αὐτοπειθαρχίαν, ὅ-
ποτε ἔχωμεν τὴν ἰδεώδη μορφήν
κοινωνικῆς συμβίωσης, καὶ σχ-
λικῆς ζωῆς. Ἡ αὐτοπειθαρχία
δὲ γίνῃ μὲ τὴν παράδοξον τοῦ
γινόντος βίωσαν καὶ τότε τὸ περὶ
τῆς περὶ τὴν ἡ ζωὴ τίθεται καὶ τὸ
τὸ ὁρισμένους κανόνας ποῦ
τὸ ὅτι ὅτι οὖν πρέπει νὰ ὑποτάσσ-
ται.

Ἔτσι σὺ γὰρ —σὺ γὰρ θὰ χαλκεύ-
εται ἡ Ἑθνικὴ συνείδησις, καὶ θὰ
ἀναπτύσσονται βίαια ἀ ἀρεταὶ ἀ-
πορίας πρέπει νὰ κομίσουν μὴ
ἀντικεινὰ προσωπικότητα, ἵαν φ-
λοδοξεῖν νὰ κάμῃ τὸ σὺν γινόν-
τος καὶ ν. Ἐπανερχόμεθα θύμῃ
εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν μαθητῶν
τοῦ Γερμανιστοῦ.

Λόγοι ψυχολογικοὶ, παθολογικοὶ
καὶ κοινωνικοὶ καὶ ὑπεράνω

ΘΕΣ ΠΡΩΤΙΚΑ
ΣΕΙΡΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

Εὐτυχῶς οἱ ἀρμόδιοι ἔσω
καὶ ἀργὰ κατὰ λουτρά, εἰς
ὑποκρίσει γὰρ ἀπουστεύον τὸν
τρόπον τῆς ἐγγραφῆς τῶν ὑπὸ
μεταναστεύον. Στὸ παρελθόν
ἦσαν ἀποσκευασμένοι γὰρ πάν-
στην Ἀθήνα καὶ νὰ ὑφίσταν-
ται ἔξοδα καὶ ταλαιπωρίες.
Ἀργότερα ἔκριναν, ὕστερα βέ-
βαια ἀπὸ πολλὰς διαμαρτυρίες,
ὅτι ἦτο σκοπιμότερον νὰ πη-
γαινοῦν στὰ Ἰωάννινα. Καί τε-
λευταία καταλήξαμε νὰ ἐγγρά-
φωμεντα κάθε Δευτέρα στὴν Ἡ-
γουμενίσσα. Εὐτυχῶς στὸν τό-
πο μὴ ποτὲ δὲν ὀλοκληρῶνεται
κάτι. Κάθε Δευτέρα λοιπόν, κό-
σμος, πολλοὶ κόσμος κατεβαίνει
καὶ ἐγγράφεται εἰς τοὺς κατα-
λόγους μεταναστεύσεως. Ἐδη-
μιουργεῖται ὁμῶς εἰς τὸ κοινόν
ὅτι σειρά προτεραιότητος δὲν
θρεῖται καὶ τῇ μεσολαβήσει
διαφέρων ποραγόντων χορηγοῦ-
νται καρτέλες δὲ εὐνοούμεναι.
Ἐπ' αὐτοῦ οὕτως ββούλευ-
σας Θεσπρωτίας κ. Ἀθανασά-
κος δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν κ.
Νομάρχην ἐπιστημαίνει τοὺς κιν-
δύνους ἐπὶ τῆς μὴ τηρήσεως σει-
ρᾶς προτεραιότητος.

Φρονούμεν ὅτι οἱ πίνακες τῶν ἐγγραφεμένων πρέπει νὰ ἀναρτῶνται μὲ τὴν σειρὰν προτεραιότητος ἐκάστου καὶ τὴν εἰδικὴν ταύ. Ὃταν δὲ θὰ χορηγούνται οἱ καρτέλες νὰ δημοσιευθῇ καὶ δευτέρως πίνακας ἐκείνων πού πῆραν καρτέλες. Ἔτσι, μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἀντιπαροβολὴν θὰ ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων ἡ κτήρησις σειρᾶς προτεραιότητος.

Ἡ Διοίκησις θὰ πρέπει νὰ υἱοθετήσῃ τὴν ἀποφιν αὐτῇ, διότι ἄλλως, ὑπάρχει φόβος νὰ ἐπαναληφθῇ καὶ τὸ παλαιότερον ἐλβερικόν φαινόμενον, ὅταν ἐπαυλοῦντο οἱ καρτέλες ὑπὸ 500 — 700 δρχ. ἡ καθὲ μιά.

Ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως καὶ χρονοτήριδος νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀνάρτησιν καταλόγων σειρᾶς προτεραιότητος, διὰ νὰ διαλυθοῦν τυχόν ὑπάρχουσαι ὑπόνοιαι καὶ νὰ καταλάβῃ κάθε πολίτης, ὅτι μπορεῖ χωρὶς μέσας κόπτης νὰ πάρῃ μιὰ καρτέλα.

Ἔχομε κάθε λόγον νὰ πιστέψωμε ὅτι ὁ κ. Νομάρχης προσωπικῶς θὰ ἐπιληφθῇ.

Ο ΝΕΟΜΑΡΙΥΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ο ΕΚ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Βαθειάν ὀυγκλήνησιν ἐνεποίησεν
εἰς τοὺς κατοικοῦντας τῆς Παραμυ-
θίας, ἡ δὲ τοῦ τῶν Ἱεροκλητικῶς
μας πατρὸς Τίτου, κατόπιν ἀντι-
λογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, ἡ ἀνακρί-
σις τῶν νεομάρτυρος Ἀναστασίου
οὐ δοτικὰ κατήχητο ἐκ τῆς πόλεως
Παραμυθίας.

Οἱ Χριστιανοὶ τῆς Παραμυθί-
ας ἐτοιμάσαντες οἰκονομασίαν ποδὲς
τιμὴν καὶ δόξαν τῶν πικρῶν ἀντι-
στάντων, δοτικῶς ἐμαρτύρησεν τὴν 18ην
Νομβρίου τοῦ ἔτους 1750. Ὁ πα-
τήρ Τίτος ἐτοιμάζει τὴν διοική-
σιν τοῦ Νομάρχου ἀγίου Ἀνα-
στασίου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μαρ-
τυρίου τοῦ ἁγίου ἐδυσκομένον
χειροφάσαν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἀ-
γίῳ Πνεύματι ἑκείνῃ Σωφίᾳ.

τῆς ἁγίας Ἄννης. Λίαν συντό-
μως θὰ ἐπιμνησθῇ καὶ ἡ πανηγυ-
ρικὴ ἀκολουθία τοῦ Νεομάρτυρος
ἁγίου.

Κατὰ μετάβασιν μας εἰς Παρο-
μβάνην ἐπιληροφορήθημεν ὅτι ὁ
βλῆμεντῆς κ. Ἀθανάσιος καὶ ὁ
Δήμαρχος κ. Ρήγγας ἔστειλαν ἐ-
πιστολὰς πρὸς τὸν πατέρα Τίτον
τὸν συγκαρῶν καὶ εἶναι ἐτοιμοὶ
να συμβάλουν εἰς τὴν κατασκευὴν
ἐνὸς μεγαλοπρεποῦς εἰκονοστάσι-
ου.

Ἀξίζουν πλὴλὰ συγκαρῶνται
εἰς τὸν πατέρα Τίτον, ὁ πόσις εἰς
τὸν ὅποιον ἦλθε καὶ ἐνεδύθη τῷ
ἐνὸς ἔξον καὶ τετιμμημένον ῥάσον δι-
τὸν ἐνδημῆται καὶ θὰ τοῦ ἀρεῖται
θαθεῖα ἐγγνωσμένη.

ΔΙΑ ΤΟ 21^{0V} ΚΤΕΛ

Ἀπὸ τὰ πληροίαν τῆς Ἑγομένη-
σης χωρὶς φοιτοῦν εἰς τὸ ἐδα-
φιν Γυμνάσιον πολλοὶ μαθηταὶ οἱ οὐ
ποὶ ἔρχονται μὲ τὰ λεωφορεῖα
τοῦ ΚΤΕΑ.

Πρόκειται κατὰ πλειονότητα π
εἰς πτωχὴν παιδίον, τέκνον βιο-
ποικιστῶν, οἱ ὅποιοι με στενοχωρεῖ
ἐξοικονομοῦν τὸ εὖσθῆκεν.

Δὲν ἀποστηρίζομεν νὰ ἐπιβέβη
ἑνωτὴν διωρέαν, ἀλλὰ μὲ μειώσε-
σι τὴν εὐδοκίαν, ἀλλὰ μὲ μειώσε-
σι τὴν εὐδοκίαν, ἀλλὰ μὲ μειώσε-
σι τὴν εὐδοκίαν, ἀλλὰ μὲ μειώσε-

θα ανακούφιζε και της μικρο-
νέλης από τις ταλαιπωρίες θα γλυ-
τώνε.

Ελπίζουμε ότι η Διοίκησης τοί-
ΚΤΕΛ θα υιοθετήσει την πρότα-
σιν μας, για να αποδείξει ότι ει-
τήν συγκεκριμένη κοινωνία δεν κο-
νονται όλα με γνώμονα το συμ-
φέρον, αλλά υπάρχουν και άλλ-
α κίνητρα, ανθρωπιστικά, ηθικά, κο-
ινωνικά.

Προμένει μεν.

Η ΔΑΜΟΣ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ

Ἡ δὲ αὐτὴ ἀντίληψις τοῦ ὁμοιο-
γραφικοῦ καθήκοντος δὲν μᾶς ἐ-
λκον τὸ συμφέρον αὐτῶν τ' αὐτοῦ
τῶν μαθητῶν, μᾶς ἐπιβάλλει νὰ
ἐπιδιώκωμεν τὴν τιμωρίαν
ἐφ' ὅσον μάλιστα αὐτῇ δὲν ἔχ-
ουμενεῖς ἐπιπτώσεις. Οἱ συνάνα
θηματικοὶ λόγοι πρὸς τὴν νὰ ὄν-
ωσιν τὴν πειρασμὸν τῆς ζωῆς,
διδοὺν τὴν πειρασμὸν τῆς ζωῆς,
μὴν φέρουν.

Οἱ γονεῖς, καὶ οἱ οἱ εἰμένα γ-
νεῖς, ὀφείλουεν πάντα νὰ εὐνοί-
ωμεθα εἰς διαρκὴ ἐπαφὴν μὲ
τὸν ἄνθρωπον. Ἐκεῖ ἔχ. με ἐμπιστευ-
θῇ ἄνθρωπον ἔχομε εἰς τὸν πρῶ-
τον καὶ τὸν ἄνθρωπον. Ἡ ἐπαφὴ
μᾶς πλὴν θὰ μᾶς ὀφελῇ. Κα-
ταστάσις ὅτι ποτὲ γονεῖς
πὺν ἐλπίσεται εἰς ἐπαφὴν μὲ
τὸν ἄνθρωπον, δὲν θὰ διαφωτισθῇ. Ἐ

πέρθεψε κατὰ τὸ παρελθὸν νὰ ἀ-
χοληθώμεν μὲ τὴν ταλαιώσαν Ὀ-
κει λουτὸν ἢ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποφά-
σουμε καὶ τὸν μικρὸν θυρόφυλ-
λον.
Οἱ καθηγηταὶ καὶ διδασκαλοὶ
κάθε τοῦ ἐνέργειαν, ἔστω καὶ ἄ-
αυτὴ λέγεται τιμωρία, πρὶν ἔνα μ-
νον ἀποβλέπουσι. Νὰ κἀμουν τὸ
μαθητὴν μίαν τέλειαν καὶ ὅλου
ρομένην ἥθειαν καὶ ἀνταξίαν,
ἐκάνῃ νὰ αὐτοπειθαρχή καὶ εἰς
τὰς πλέον ἀναξίους περιστάσεις
Μεγάλῃ δὲ εἶναι ἡ ἐκπαίδευσις
εἰς τὴν στήλιν αὐτὴς ἔνα εἶδος
τὴν τιμὴν νὰ πορευθῇ κατὰ τὴν
δικαίαν ἀπὸ τοῦ νόμου. Ἐπὶ
καὶ οὗτος ἀσκεῖ παιδαγωγικὴν
ἐκπαίδυσιν καὶ κατευθύνει τὴν κα-
νονίαν εἰς τὸν ὁδὸν δοθῆναι.

ΘΤΑΜΙΣ

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Ταῦ κ. ΒΑΣ. ΤΣΩΝΗ

μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου

Β'.

«Αιούθρι» ἀπεκάλισαν καὶ τὴν πανόληνην τὸ Νουκοκμεῖο, τὸ ναυαῖτό τῆς ὕψους στήν ὑπερτάτη τούτη γωνία τῆς Ἠπειρώς, οἱ δὲ πρὸ 40ετίας τὸν «ἐκλεπόν» ἀπὸ τῆς διαστρέψης πᾶσι ποικνῶντες καὶ «Ἀσχαθμιακῶς» καὶ «συμπερφερόντων» γιὰ τὸν τόπο ἐνδιαφερόμενοι. Ἐχμεταλλεύτηκαν μὲν μεταβατικῇ κατάστασιν. Τότε ποτὶ ἔγινε ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἀνάστασις σκευῇ τῆς στέγης. Ξηλώθηκε παλαιὰ ἡ ἔξωλην καὶ ἔγινε νέη ἀπὸ ὁπλοισμένου συσκευασιαμοῦ.

Πλάκα μετετὸν ἀμέτε ἐκκαθάρσιν ἡ μὲ ματεξοδόσιν. Σὲ συνήχασα ἔγινε ἀνάστασιν ὁλοκληρωτικὴ τῆς ὑδραυλικῆς καὶ ἡλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως τὸν ἰδρυμάτων. Νέα Ξηλώματα καὶ νέες φθορὰς τοῖς τοίχους. Μήπως μεταφύσιν καὶ γίνην καὶ ἄλλοις; Στάς σπῆται κάναμις ἀλλαγῇ τῆς ἡλεκτροκτικῆς ἐγκαταστάσεως καὶ τὸ σπῆται ἔγινον κάτω. Ὅχι δόλοισιν ὁλοκληρωτικὴ συγκολλησις, ποὺ ἴπλεστο τὸ σάλο τῆς ἀλλαγῆς τῆς στέγης καὶ τὸν ὑδραυλικὸν καὶ ἡλεκτροκτικὸν ἐγκαταστάσεων!

κοιτεί σε μιὰ πανθρολογουμένη
ουαρέτσα: Κανένα γιατρός δεν
επιθυμεί νὰ ὑπηρετήσῃ σὲ ἐπαρ-
χιακὸ Νοσοκομεῖο πάλιν δὲ περισ-
σότερο σὲ Νοσ(ο)μειὸ ἀντικεινὰς περὶ
οχλῆς ὅπως εἶναι ἡ δική μας. Ἄν-
τα μένουσιν σὲ Νοσοκομεῖον μας
κενὲς αἱ θέσεις μικροδιδάκτου, ἀ-
πινυλολογῶν καὶ βοηθῶν Διανοη-
τικῆς παιδολογικῆς κλινικῆς. Καὶ
ἀπὸ τὴν ἀπορία αὕτη εἶναι κατὰ
κάτοιο τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος γράμματι κενόν, δώδωκ δῶδω,
ἢ προσθήρη δύο κλινικῶν: ὡτορι-
νολαρυγγολογικῆς καὶ ὀφθαλμο-
λογικῆς.

Ἀπὸ τοὺς γιατροὺς, πῶς τώρα
ὑπηρετοῦν, οἱ τρεῖς εἶναι ντόπιοι.
"Ἄν Ἑλλεσπῶν" μὲ αὐτοῖς, ἡ λει-
τουργία τοῦ Νοσοκομείου θὰ ἦ-
ταν πρ-βληματικὴ. Τὸ πρόβλημα
εἶναι σοβαρότατον καὶ ἄμεση λύσις
δὲν διαφαίνεται. Ἐπειδὴν τοὺς
ἀρμόδιοι γιὰ τὴν λύσιν του εἶναι
ἄλλοι καὶ ὅχι ἡ Διοίκησις τοῦ Νο-
σοκομείου!...

Στὸ σῆμα αὐτὸ πρέπει ν' ἀ-
νοίξωμε μὴ παρήλθουσι. Κατὰ
τὴν τελευταίαν τετραετίαν ὑπηρε-
τοῦσαν σὲ Νοσοκομεῖον καὶ οἱ

Ἡ διοίκηση σὲ συνεργασία μὲ τὴν διεύθυνση τοῦ Νοσοκομείου καὶ τὸν κυβερνητικὸν ἐκπαιδευτικὴν ἀρχαίαν, βουλευτὴ τότε τὸν Ἀθανασάκου, καμμιὰ δὲν παρέβλεπε ἐνέργεια καὶ προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπισκευή, συντήρηση καὶ ἐπιβλητικὴ παράσταση τοῦ ἱδρύματός τοις σπουδὸν αὐτὸ κατὰ τὴν τελευταία τετραετία ἔνα ἐκατομμύριον διασώσεις ἐδδομήντη καὶ δραχμῶν. Μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀποπερατώθηκε ὁ ὁδοὺς ἀδελφῶν, ἀντιστοίχως ἀτάκτως ἡ στέγη, ἐκσυγχρονίσθησαν οἱ ηλεκτρικαὶ καὶ ὕδραυλικοὶ μηχανισμοὶ, ἐπισκευάσθησαν οἱ τοῦτοι. Ἐτοίμῃ ὅσοντο καὶ τοῦ Νοσοκομείου ἐμφάνισθαι σήμερα χάμα δορυφορικὰ γὰ ὕψους τὸ περιβάλλον μὲ σκοπὸν καὶ δὲν τὸ βλέπων οὐκ ἐπέδιδον κομμουνιστικὴ ἐκμεταλλεύσεως».

Γιὰ τὸν εἰς ὄργανα ἐπιστημονικὴν ἐξοπλισμὸν τοῦ Νοσοκομείου διεθεσθέντα περὶ τίς τριακόνδεκα τορεῖς καὶ δραχμῶν κατὰ τὴν τελευταία τετραετία. Μεταξὺ τῶν προμηθευθέντων ὀργάνων συγκαταλέγονται 1) ἀπὸ τιμὴν διὰ γναστικὸν μηχανήματα μεγάλης σφύξης μετὰ περιογράφου καὶ τριτογράφου ἀξίας 250.000 δραχμῶν, 2) σύγγρονη χειρουργικὴ ἀπὸ τιμὴν ἀξίας 38.000 δραχμῶν, 3) ἀπαιτούμενα ἐξοπλισμὰ γιὰ ὅλες τίς χειρουργικὰς ἐπεμβάσεις, καὶ 3) σκευὴ διαθεσμίου χειρουργίας καὶ ἄλλα χειρουργικὰ ὄργανα συνολικῆς ἀξίας 25.000 δραχμῶν.

Γιὰ τὴν εἰς ἐπιστημονικὴν προοπτικὴν ἀνάδραση τοῦ Νοσοκομείου καθὲς προτάσεια ποιο-

βασιλῆ Χρ. Κέννας, βοηθὸς παι-
δολογικῆς κλινικῆς, Ἰατρικεῖον
Νικολαΐδου, μικροβιολόγος καὶ
Ίωαν. Χαλμαῖς ἀντιπυλινός.

Ἡ συντηρήσεσι τῶν δύο πύ-
λων κατέληξε ἐν γάμῳ. Καὶ μετὰ
τοῦ γάμου ἐπεδείξαν τὴν δημιουργί-
αν καλλιστέρων ὄρων ἐργασίας
μὴ ἀπ' τὴς μεγαλίστης πόλεως,
τὰς Πάτρας. Ἡ πόλις τῶν Φιλια-
τῶν καὶ τὸ Νοσοκομεῖον τῆς δὲν
τοὺς χωροῦσε. Μᾶλλον τοὺς στε-
νοχωροῦσε! Καὶ φρόντισαν νὰ φι-
γῶν, κρατῶντας μισοτιμὴ τὴν
ἐνέχυρον πρὸς αὐτὴν. Καὶ ὅταν ὁ
λα ἦρθαν κατ' εὐχρῆν, ἀντίο Νο-
σοκομ. Ἔφησαν τὴν παρατίμη-
σην κ' ἔφυγαν. Κ' ἐνὶ ἔργῳ
κατὰ τρόπο μὴ συμβιβάζομενο μὴ
τὴν ἐπιστημονικὴν τοὺς ἀξιοσέ-
πειαν, πρὸςτέθησαν μετὰ παρῶν
τῆς τοῦ δικαιολογηθῶν. Διαλά-
λησαν ὅτι ἀναγκάστησαν νὰ φύ-
γουν ἀπὸ λόγους πολιτικούς. Κ'
ὁ ζωδανόμενος ἄρρηκτ' ἠθέλη-
ν νὰ χυτήσῃ τὴν καμίσαν. Ἀλλὰ
στὰ πρόβατα...

Ὁ τρίτος ἔφυγε κ' αὐτός. Ἐτ'
παρῶντες νὰ ὑποβάλῃ παρατίμη-
σην. Ἀπὸ ποῦν ὅμως ἐνέχρυσ-
θη; Ἀπὸ τῆς Διοικήσεως; Θὰ ἦ-
ταν παρῶντες νὰ ἐπιστημολογῇ
ἐλαφρὴ τὴν συνέθεσιν κατὰ παρῶ-
ντος. Ἐπαρῶντες ἀπὸ τὸν ἰδι-
ὸν ἐαυτοῦ τον. Ἡ διοικήσις ἀπέ-
βλεψε μόνον στὴν παρατίμησιν
τῶν συμφερόντων καὶ τοῦ γοῦ-
ρου τοῦ Νοσοκομ. Καὶ γιὰ
τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἐνήργησαν μ' ὅ-
σοις δυνατοῖς σῦνθεσιν καὶ παρατίμη-
σιν. Περισσότερα πᾶν ὅ' αὐτὸ δ'
μπορεῖ νὰ γράψω. Ἐπὶ τῶν ἄλ-
λων θὰ ἐπανέλθω.

ΒΑΣ. ΤΣΩΝΗΣ

περικυκλῆν Σχολὴν τῆς ἰδιαιτέρου
 μας Πατρίδος. Διότι φρονίμου
 μικροπευσθία δὲν δά προσέβη
 καταλαβάνουσι διὰ πλήρους στυ-
 λας ἐφημερίδιον.
 Ἐνωμένοι πρὸς στήμιν ὅτι
 ἐκεῖ μετέβησι τοῦ κ. Νομάου
 καὶ αἱ δὲθεῖσαι ἐξηγήσεις μετα-
 τοῦ Προέδρου τῆς Διοικήσεως
 πιστῶς καὶ τῆς τέως Διευθυν-
 τῆς δὲθετον τελευτᾶν καὶ παύσει
 Δυστυχῶς θύμος ᾗδῃ ὅς ἐσθ
 ᾗδῃ ἡ νέα διευθύνουσα δις Βλέ-
 ῖται μετὰ παραπονοῖαν ἐνός μόν-
 24άρου ἀνεχώρησε ἀντιρροῦσα
 συρροηματοῦς καὶ ἀναλαβὴ ὅτι
 ῖσαν καὶ ἐμβαδὸν εἰς ἀσκήσεις
 ὁποῖον καὶ ἡμᾶς καὶ τὴν μικρο-

κοινωνίαν, περί τοῦ τί συμβαίνει
 ὧστε γενοῦ ἀλλάξιμος κατὰ
 θάλασσαν καὶ εὐπρόχρη διαρκούντων
 καὶ ἀποκοινοῦνται τοῦτον, εἶναι κα-
 τὰ τὴν ἐνέχειν ἰδιότητασαν σημασί-
 ας.

Θὰ πρέπει Κύριε Νομάρχα πρὸς
 συντηρώτερον νὰ ἐπιληφθῆτε νὰ
 ἀνεύσητε τοὺς λόγους ποὺ ἡμεῖς
 κρίνουμε τὴν νέαν διευθύναντα
 ἀναχωρήσῃ καὶ νὰ προσβῇ εἰς
 τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Σχολῆς
 ἥ ποῖα ἤδη ἔχει ἀρχίσει ἐν ὁρ-
 μῳν τῆς διαλύσεως.

Ἡμεῖς ἀναμένομεν ἀπὸ ὑμῶν
 ἄλλως ἀπεκταθέντος διὰ διαρκίαν
 ὁρμῶν καὶ νὰ προσέλθῃ ἡμεῖς
 πάλιν εἰς διδασκὸν τῆς Σχολῆς.

